

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 192

Verwarrende *PAROUSIA*-teksten

In voorgaande studies is naar voren gebracht dat het Griekse woord *PAROUSIA* een technische term is die wijst op de persoonlijke aanwezigheid van iemand op grond van wie hij is en wat hij doet. Zie *Seed & Bread*, nummers 23,24 en 25. Enkele mensen die deze artikelen hebben gelezen, hebben om aanvullend materiaal gevraagd, met name om een verklaring van bepaalde gedeelten waarin dit woord voorkomt. Met deze definitie vast in onze gedachten, kunnen we een eerlijke studie maken van het woord *PAROUSIA*. Sta mij toe een persoonlijke ervaring te vertellen als illustratie van de betekenis.

Enkele jaren geleden hadden we na afloop van de zondagavonddienst een stuk of wat vrienden thuis uitgenodigd. Onder hen was ook een man die gediplomeerd meester loodgieter was. Dat hij persoonlijk aanwezig was, kon niemand ontkennen, maar in de ware zin van het Griekse zelfstandig naamwoord, kon zijn aanwezigheid geen *PAROUSIA* worden genoemd. Hij was niet in ons huis om wie hij was, of om het beroep dat hij uitoefende.

Toen we die nacht sliepen, sprong de waterleiding en daarom belde ik hem 's morgens vroeg op. Hij kwam meteen en hij was opnieuw persoonlijk aanwezig in mijn huis, maar deze keer was zijn aanwezigheid een *PAROUSIA* – hij was er omdat hij loodgieter was en op het punt stond te gaan doen wat verwacht mag worden van iemand met zijn vaardigheden en status. Er zullen veel van dit soort voorbeelden in geachte komen van de lezer die hem zullen helpen om de betekenis van *PAROUSIA* te bepalen.

Bepaalde geleerden, zoals Deissmann, Moulton en Milligan hebben de technische betekenis van dit woord onderkend, maar zij hebben die afgevlakt door dat te beperken tot officiële bezoeken van koningen en keizers. Kenneth S. Wuest neemt hun bevindingen over en vat ze als volgt samen: 'Eén van de gangbare uitdrukkingen in de eerste eeuw was het woord *PAROUSIA*, dat in het Oosten gebruikt werd als technische term om het bezoek van een koning of keizer mee aan te duiden. Het woord betekent letterlijk 'het erbij zijn' en

daarom: 'de persoonlijke aanwezigheid'. Als we dit woord in het Nieuwe Testament onderzoeken, blijkt dat het niet beperkt wordt tot de officiële aanwezigheid van keizers of koningen. Deze uitdrukking wordt gebruikt voor het bezoek van een aantal heel gewone mensen op diverse plaatsen. Soms is het gebruik van dit woord wat verwarrend, maar dat zal duidelijker worden naarmate we beter leren begrijpen hoe dit woord in het Nieuwe Testament is gebruikt.

De eerste vier keer dat dit woord voorkomt (Matt. 24:3,27,37 en 39) is het steeds met 'komst' vertaald. Dat is een misvatting die is voortgezet in de volgende vier teksten waar het voorkomt (I Cor. 15:23; 16:17; II Cor. 7:6 en 7). Toen de vertalers echter terecht kwamen bij de negende maal dat het voorkomt, lijkt het erop dat de context hen heeft gedwongen enigszins toe te geven aan de ware betekenis ervan, zodat zij het met 'tegenwoordigheid' (II Cor. 10:10, St.Vert.; de NBG heeft 'persoonlijke verschijning') hebben vertaald. In dit gedeelte gaat Paulus in op de kritiek van sommige mensen die zeiden: 'Want zijn brieven zijn wel gewichtig en krachtig, maar zijn persoonlijke verschijning is zwak en zijn spreken betekent niets.'

Het lijkt erop dat de mensen die Paulus wilden kleineren zeiden dat wanneer Paulus bij hen was als de apostel van God en de dienst van een apostel verrichtte, 'zijn lichaam ontoereikend was,' dat wil zeggen dat hij de fysieke gestalte en het voorkomen miste dat men passend vond bij een dergelijke functie. Griekse redenaars waren kennelijk de meest volmaakte mensen die de wereld ooit had gekend. De vergriekste Joden in Corinthe waren gaan houden van deze oppervlakkige demonstraties van grootheid en zij leverden kritiek op Paulus omdat hij in hun ogen deze kwaliteiten miste. Die kritiek was oneerlijk, maar wél typerend voor mensen die denken naar het vlees.

In I Corinthe 16:17 spreekt Paulus zijn vreugde uit over de *PAROUSIA* van Stefanus, Fortunatus en Achaïkus. Hier vinden we het bewijs dat *PAROUSIA* niet beperkt werd tot koningen of keizers. Deze mensen waren de officiële afgevaardigden van de *ekklesia* te Corinthe en zij waren persoonlijk aanwezig bij Paulus om de dienst te verrichten waartoe zij waren afgevaardigd. Zij waren daar om wat zij waren en om de dienst die zij zouden verrichten en hun aanwezigheid werd door Paulus erkend en geprezen als een *PAROUSIA*.

In II Corinthe 7:6,7 komen we het woord *PAROUSIA* tweemaal tegen in verband met Titus. Een nauwkeuriger vertaling van dit gedeelte kan ons verder helpen. Er zou moeten staan: 'Maar Hij, die hen die terneergeslagen zijn troost, heeft ons bemoedigd door de *PAROUSIA* van Titus. Echter niet alleen door zijn *PAROUSIA*, maar ook door de bemoediging, waarmee hij bemoedigd werd bij u.' Op dat moment trad Titus op als afgezant van Paulus aan de Corinthiërs en vervolgens als de afgezant van de Corinthiërs aan Paulus, zodat zijn aanwezigheid in beide gevallen een *PAROUSIA* was wegens zijn positie en de arbeid die hij in die functie verrichtte.

In Filippensen 1:26 spreekt Paulus over zijn verlangen dat hun vreugde overvloediger mag zijn in Christus Jezus wegens zijn '*PAROUSIA* wederom bij u.' Hij was eerder al persoonlijk in Filippi aanwezig geweest als Gods apostel, waar hij de dienst verrichtte die met zijn aanstelling samenhangt. Hij wilde dit graag herhalen, als God het hem toe zou staan dat te doen.

In Filippensen 2:12 stelt Paulus *PAROUSIA* (persoonlijke aanwezigheid) tegenover *APOUSIA* (afwezigheid). Het voorvoegsel *AP* is de verkorte vorm van *APO* dat 'vandaan' betekent. We hebben hier dus de tegenstelling tussen 'vandaan-zijn' en 'met-zijn.' In dit gedeelte zijn de vertalers gezwicht voor het onvermijdelijke en hebben ze afgezien van het onjuiste woord 'komst' als vertaling van *PAROUSIA*. Dit vers, waarin de context het gebruik van de juiste vertaling afdwingt, bewijst onomstotelijk dat *PAROUSIA* de betekenis heeft van persoonlijke aanwezigheid. Het kan weliswaar méér betekenen dan de feitelijke aanwezigheid, maar het kan nooit minder dan dat betekenen.

In II Thessalonicenzen 2:8,9 is het woord *PAROUSIA* gebruikt in verband met de persoonlijke aanwezigheid van iemand die wordt aangeduid als 'de wetteloze.' Van deze wordt gezegd dat de Heer hem zal vernietigen door de schittering (*EPIPHANEIA*) van zijn *PAROUSIA*. Er wordt ook beweerd dat de *PAROUSIA* van dit sinistere individu naar de werking is van satan, met alle krachten en tekenen, bedrieglijke wonderen en alle vormen van verleiding tot ongerechtigheid onder hen die vernietigd zullen worden, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. Satan bereidt dus mensen voor op de bediening van deze persoon, zijn afgezant die zijn *PAROUSIA* heeft vlak voor die van de Here Jezus.

In II Petrus 3:12 wordt het woord *PAROUSIA* gebruikt in verband met de feitelijke aanwezigheid van de dag van God op aarde. Dit is de enige keer dat dit woord onpersoonlijk of in een onbezielde zin wordt gebruikt. We moeten erop letten dat als dit woord wordt gebruikt in verband met een onbezielde voorwerp, het de betekenis heeft van feitelijke aanwezigheid. In dit gedeelte hebben we te maken met het probleem hoe we de *PAROUSIA* van de dag van God kunnen bespoedigen. In het klassieke Grieks wordt het woord *SPEUDO*, hier met 'haastende' (St.Vert.) weergegeven, vertaald met 'ijverig zijn,' 'vlijtig zijn' en gelet op de context is dat ook hier de betekenis. Er worden in feite twee principes genoemd in deze vermaning: 'verwachtende en vlijtig zijnde voor de feitelijke aanwezigheid van de dag van God.' Het kan zijn dat Petrus hen aanspoort de doelen van God op langere termijn voor ogen te houden. De context lijkt dat aan te geven.

Wat mensen over het algemeen aanduiden met 'het Millennium,' wordt in de Bijbel gewoonlijk de *PAROUSIA* genoemd. Het woord 'millennium' is een zuiver menselijke term die het accent helemaal legt op het element van tijd. Het woord *PAROUSIA* is een goddelijke uitdrukking dat het accent legt op de aard en het doel van die lange periode die volgt op de wederkomst van de Here Jezus Christus naar deze aarde.

Het Griekse woord dat 'komst' betekent, is *ERCHOMAI*, zoals we zien in Mattheüs 24:30. het onderscheid tussen *ERCHOMAI* en *PAROUSIA* wordt duidelijk als we bedenken dat er sprake moet zijn van een *ERCHOMAI* voordat van een *PAROUSIA* (persoonlijke aanwezigheid) gesproken kan worden.

De Statenvertalers waren mannen die stevig vasthielden aan de theologie die ontstaan is in de reformatie, in het bijzonder de latere ideeën die door Johannes Calvijn zijn ontwikkeld, een man die weloverwogen vermeed zich bezig te houden met de eschatologische problemen in de Schrift. Er werd een heel eenvoudig dogma uitgewerkt over de toekomstige zaken die slechts een fractie verfijnder was dan de leerstelling van de Rooms Katholieke kerk. Dat kwam erop neer dat er iets zal komen dat 'de dag des oordeels' wordt genoemd en dat gelijkgesteld werd aan de tweede komst van Christus, hoewel men er niet vanuit ging dat Hij persoonlijk zou terugkeren. Op deze dag des oordeels zou de hele mensheid, alle levenden en doden, voor God worden ontboden om geoordeeld te worden. Er zal een grote scheiding worden gemaakt, waarbij de rechtvaardigen voor altijd een plaats krijgen in de hemel en de boosdoeners voor altijd overgeleverd worden aan een plaats van kwelling die de hel wordt genoemd. De aarde zou vervolgens door vuur vernietigd worden, een gebeurtenis waarvoor men steun heeft gezocht in het verkeerd vertalen van *SUNTELEIAS TOU AIONOS* met 'het einde van de wereld.'

Met het oog op dergelijke opvattingen was er in het denken van deze mannen geen plaats voor een tijd die zou komen waarin Jezus Christus persoonlijk op aarde aanwezig zou zijn. Daarom elimineerden zij de *PAROUSIA* door het te vertalen met 'komst' en daarvan het toekomstige universele oordeel te maken.

In de tevoren vastgelegde geschiedenis (profetie) van de weldadige bedieningen die de Here Jezus Christus nog zal hebben voor de mensheid, wordt de meest belangrijke dienst verricht in Zijn *PAROUSIA*. Hij zal persoonlijk aanwezig zijn wegens alles wat Hij is en wegens de daden die Hij zal verrichten met het oog op alle heerlijkheid die Hem is gegeven. Het goede dat hieruit zal voortvloeien, gaat alle bevattingsvermogen te boven en boeken volstaan niet om hierover te vertellen. Voor dit moment is het voldoende te zeggen dat deze klas van duizend jaar in Gods levensschool, waarin de hoofdmeester zelf aanwezig zal zijn, een volk zal voortbrengen dat God zo volkomen kent als maar mogelijk is voor een mens.

Aangezien de Here Jezus Christus nu niet op aarde is, zal er een komst nodig zijn voordat Hij persoonlijk aanwezig kan zijn. Ik geloof in de wederkomst van Christus (Hand. 1:11). Zijn komst zal Zijn *PAROUSIA* tot gevolg hebben en we moeten deze twee niet met elkaar verwarren.